Enderrock | Helena Martín i redacció | Actualitzat el 21/07/2022 a les 13:30

El somriure per on s'escola l'amor de Lauren Nine

Estrenem en primícia «El teu somriure», el nou avançament del tercer treball que publicarà demà l'artista barcelonina

Lauren Nine | Juan Miguel Morales

L'artista i productora barcelonina Laura Roig va començar en el món de la música el 2016, però no va ser fins el 2018 que va publicar el primer treball com a **Lauren Nine**: l'EP *Andromeda* (Santa Tecla Records), amb el rap com a protagonista. Des d'aleshores ha anat experimentant amb diverses veus i estils, amb *Naughty* (U98 Music, 2021), on s'hi escolta també trap, reggaeton i electrònica, i el nou *www* (Blanco y Negro, 2022), en què s'endinsa en el pop *mainstream*. Amb aquest viratge estilístic, **Nine** explica que pretén que "la gent vegi que, a més de fer rap, també soc una artista i que m'agrada explorar". Avui en descobrim una de les peces en primícia, "El teu somriure".

"El teu somriure" és una cançó d'amor que "parla sobre sentir-se en connexió amb algú, segur en la intimitat", explica l'autora, "el moment en què ets tan feliç i estàs tan enamorat d'una persona que el seu somriure et dona la vida". El tema es construeix combinant un R'n'B poper amb el rap més clàssic. Però aquest gir estilístic, que és reflex de "l'evolució personal i musical" que ha fet aquests anys l'artista, no és l'únic canvi del nou disc. *www*, que demà veu la llum, té també tot un nou to molt més hedonista: "He anat aprenent durant tots aquests anys a mostrar una nova versió de mi mateixa que la gent no està acostumada a veure, que no és tan transcendental, però que és igual de vàlida. Al final, es tracta de gaudir dels petits plaers i de divertir-se". Aquesta nova visió,

reconeix **Nine**, té molt a veure amb la pandèmia: "vaig pensar que, si demà s'acabava el món, jo volia acabar-lo ballant".

L'hedonisme que presenta ara la barcelonina no està renyit, no obstant això, amb la seva perspectiva feminista, i és que com a dona artista i productora, és molt conscient de com de masculinitzada està l'escena i com "estimar-se com a dona en la societat actual pot ser un autèntic calvari". "Sempre m'ha agradat la producció, des de petita, però em faltaven referents de dones que es dediquessin a la producció i ara aspiro a ser un referent, almenys a escala local", explica. La passió cap aquesta professió, la viu com a complementària de la seva carrera més artística i creativa: "amb la producció em puc explorar d'una manera totalment diferent de com ho faig en la meva carrera com a intèrpret. Em deixa mostrar una part de mi molt més tranquil·la, una forma d'expressió en què no necessito buscar paraules, però hi ha molta emoció".